

Prædiken søndag d. 10. maj 2020.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.
Vejen, sandheden og livet. Tekster: Joh 14,1-10

Der hvor vi i dag dumper ned i Johannesevangeliet, er vi stadig i påskeugen. Jesus er altså endnu ikke blevet korsfæstet.

Vi er der fordi, vi i kirkerne i tiden mellem påske og pinse, har tradition for at se på nogle af de centrale ting Jesus gjorde og sagde, mens han var i Jerusalem.

Dagens stærke udsagn: "Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig!"¹ er et af de vigtige og omdiskuterede buskaber Jesus leverer.

Som altid når man dykker ned i et Jesus-ord, så er det en god ide lige at orientere sig om, hvor man er henne i historien om Jesus.

Jesus har lige spist med disciplene. Det er der nadveren bliver indstiftet, og Judas er stukket af for at forråde Jesus.

Jesus har sagt noget andet, som er helt centralt lige før dette. Og det er det nye bud. Jesus udfordrer sine disciple og siger til dem: "I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden."²

¹ Joh 14,6

² Joh 13,34-35.

I samme ammenhæng forudsiger Jesus, at han skal lide, dø og opstå igen.

På den måde skaber han en ramme og et eksempel for den kærlighed, han elsker med, og som han i kapitel 13 udfordrede sine disciple, og dermed os, til at elske med.

Det er nemlig en kærlighed, som er en opofrende kærlighed. Det er en kærlighed, som Paulus beskriver sådan her: "Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt."³ Det er en agape kærlighed på græsk. En kærlighed som tager udgangspunkt i den der elskes.

Dernæst begynder en samtale mellem disciplene, hvor Jesus forsøger at forklare dem, at han går i forvejen, underforstået til det himmelske, for at gøre klar til alle os som følger efter. Jesus siger endda: "Jeg kommer igen, og tager jer til mig..."⁴ Jesus påstår endda, at vi kender vejen dertil.⁵

Thomas, han som senere ikke kan rumme opstandelsen, med mindre han ser Jesus sår på hænder, fødder og i siden, kan ikke rumme al den her snak om Guds bolig, om himlen.

³ 1. Kor 13,4-7.

⁴ Joh 14,3.

⁵ JF. Joh 14,4.

Det kan jeg faktisk godt forstå.

Så det er i et svar til Thomas, som ikke forstår, og har brug for vejledning, at Jesus siger; “Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig!”⁶

Senere har Jesus en diskussion med Filip, som heller ikke lige fanger den.

Den korte udgave af det er at Jesus siger til ham:

PRØVNULIGEATHØRHER: I har set mig, i kender mig, så kender I også Gud.

Det er selvfølgelig en omskrivning, Men det er til mennesker, som har brug for hjælp og vejledning, at Jesus siger: “Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig!”⁷

Den sidste del af det, uden ved mig, handler om, at Jesus kommer til at give sit liv for al verdens synd, der forkvakler vores liv og vores forhold til Gud, og ikke mindst en henvisning til, at Jesus opstår igen, viser at det er gennem ham, at vejen er banet fra Gud, for hver eneste menneske.

Gennem Jesus!

Når det er sagt, så tror jeg vi har mange veje til Gud, I alt fald til at nærme os Gud.

6 Joh 14,6

7 Joh 14,6

Vi er jo forskellige. Nogle oplever sig tæt på Gud, gennem veje, som andre ikke forstår. Nogle oplever sig nær ved Gud, når de læser bibelen, når de deltager i en gudstjeneste, når de synger, når de lytter til sang og musik, når der er stille, når de er ude i naturen.

Den forskellighed er der plads til.

Jeg er helt overbevist om, at Gud tillader os, at søge ham på alle mulige måder.

Her ved jeg godt, at jeg kan få ørene i maskinen, og nogle mener jeg tegner et billede, der er alt for bredt. Jeg tror til enhver tid, at Gud er større end alle vores forstillinger om ham.

Her i vores liv, forstår vi kun stykkevis, for nu at citere Paulus, men der kommer en dag, hvor vi skal se og forstå fuldt ud.⁸

Men indtil da, må vi indse, at vi kun kan se skridt for skridt.

Når det er sagt, så tror jeg også, at Jesus er vejen, sandheden og livet. Det siger jeg fordi jeg er overbevist om at Guds kærlighed er først og størst.

Første Johannesbrev siger: Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder.⁹ Det er det, som metodist teologer kalder forekommende nåde.

⁸ JF. 1 Kor 13,9.

⁹ 1. Jon 4,10.

Jesus har banet vej til os, og det er Jesus som kommer igen og føres os af vejen til Gud.

Så når Jesus siger Jeg er vejen, sandheden og livet, så tror jeg det er rigtigt.

Jeg tror det er vigtigt at se, at det er en vej, Jesus går.

Jeg mener det er væsentligt at forstå, at det i langt højere grad handler om at vejen er en bevægelse fra Gud til os gennem Jesus, og at det er langt større end, at den skulle være en vej for os, som vi skal kæmpe os ad for at komme til Gud.

Det er en vej, hvor Gud kommer os i møde.

Det er da langt større, for det er sådan Gud, gennem Jesus viser os en kærlighed større, end vi er i stand til at forstå.

Og der hvor vi elskes, og elsker, er vi på den rette vej. Der hvor Guds kærlighed råder, er Gud.

Første Johannes Brev får det sidste ord:

“Mine kære, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud”¹⁰

God tur af din vej, Gud kommer dig i møde.

Amen.

¹⁰ 1. Joh 4,7.